

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาที่ได้ใช้ตัวแปรซึ่งมีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการปลูกอ้อยส่งขายในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง 5 ตัวแปร ดังนี้

- 1.1 ลักษณะพื้นที่ พื้นที่ใช้ปลูกเป็นที่ราบหรือเนินเขา
- 1.2 กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ที่ดินเป็นของตนเองหรือการเช่าที่ดินในการปลูก
- 1.3 ขนาดพื้นที่ พื้นที่ที่ใช้ปลูกแบ่งเป็นขนาดต่าง ๆ กัน
- 1.4 รถไถเดินตาม การมีหรือไม่มีรถไถเดินตาม
- 1.5 รถไถคราด การมีหรือไม่มีรถไถคราด

2. ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรข้างต้นมีผลกระทบต่อผลตอบแทน ดังนี้

2.1. การปลูกอ้อยบนพื้นที่ราบให้ผลผลิตได้มากกว่าการปลูกอ้อยบนพื้นที่เนินเขาเพราะมีสภาพพื้นดินที่ชุ่มชื้นและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยอินทรีย์วัตถุมากกว่าสภาพพื้นดินของพื้นที่เนินเขา

2.2 การเช่าที่ดินเพื่อใช้ปลูกอ้อยให้ผลตอบแทนได้มากกว่าการใช้ที่ดินของตนเองปลูก ทั้งนี้เพราะเงินลงทุนในที่ดินต่อไร่ต่อปีของที่ดินบนพื้นที่ราบและบนพื้นที่เนินเขา เท่ากับ 555.55 บาท และ 222.22 บาทตามลำดับ แต่ค่าเช่าที่ดินปลูกอ้อยไร่ละ 225.80 บาทและ 111.76 บาทต่อปีตามลำดับ

2.3 การปลูกอ้อยบนขนาดพื้นที่ 1 - 10 ไร่มีแนวโน้มให้ผลตอบแทนมากกว่าการปลูกอ้อยบนพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว่า เพราะเกษตรกรสามารถดูแลเอาใจใส่ได้อย่างถ่วงถึง จึงทำให้ผลผลิตมีจำนวนมากกว่า

2.4 การมีหรือไม่มีรถไถเดินตาม การคำนวณรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนในรถไถเดินตามและการไม่ลงทุนในรถไถเดินตาม เป็นดังนี้

ตาราง 5-1 การคำนวณรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนในรถไถเดินตามและการไม่ลงทุนในรถไถเดินตาม

รายจ่ายเฉลี่ย (ต่อไร่)	กลุ่มไม่ลงทุนรถไถเดินตาม (บาท)	กลุ่มลงทุนรถไถเดินตาม (บาท)
เงินลงทุนรถไถเดินตาม	-	135.89
รายจ่ายไถกลบ	200	151.25
รวม	200	287.14

ที่มา จากการสัมภาษณ์ การคำนวณโดยอาศัยข้อมูลตารางภาคผนวก 3 และ 4 และข้อมูลประกอบการคำนวณภาคผนวกข้อ 4

จากตาราง 5 - 1 การไม่ลงทุนในรถไถเดินตามจึงให้ผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในรถไถเดินตาม เพราะเกิดรายจ่ายต่อไร่น้อยกว่าจำนวน 87.14 บาท และการลงทุนในรถไถเดินตามของเกษตรกรมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพอื่นมากกว่าใช้ทำไร่อ้อย ดังนั้นเงินลงทุนและค่าเสื่อมราคาของรถไถเดินตามในการทำไร่อ้อยตามสัดส่วนการใช้งานจริงจึงมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับราคาเต็มของรถไถเดินตาม

2.5 การมีหรือไม่มีรถไถคราด ทำไร่ การคำนวณรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนในรถไถคราดและการไม่ลงทุนในรถไถคราด เป็นดังนี้

ตาราง 5-2 แสดงการคำนวณรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนในรถไถคราดและการไม่ลงทุนในรถไถคราด

รายจ่ายเฉลี่ย	กลุ่มไม่ลงทุนรถไถคราด (บาท)	กลุ่มลงทุนรถไถคราด (บาท)
เงินลงทุนรถไถคราด(ต่อไร่)	-	373.87
ค่าใช้จ่ายไถเตรียมปลูก(ต่อไร่)	936.09	536.59
ค่าใช้จ่ายคิบบอ(ต่อตัน)	65.00	57.79
รวม	1,001.09	968.25

ที่มา จากการสัมภาษณ์ การคำนวณโดยอาศัยข้อมูลตารางภาคผนวก 5 และ 6 และข้อมูลประกอบการคำนวณภาคผนวกข้อ 3

จากตาราง 5 – 2 การลงทุนในรถไถคราดจึงให้ผลตอบแทนมากกว่าการไม่ลงทุนในรถไถคราด เพราะเกิดรายจ่ายน้อยกว่าจำนวน 32.84 บาท และการลงทุนในรถไถคราดของเกษตรกรมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการรับจ้างไถที่คิดเป็นส่วนใหญ่แต่ใช้ในการทำไร่อ้อยเป็นส่วนน้อย ดังนั้นเงินลงทุนและค่าเสื่อมราคาของรถไถคราดในการทำไร่อ้อยตามสัดส่วนการจ้างงานจริงจึงมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับราคาเต็มของรถไถคราด

3. ผลสรุปการตัดสินใจลงทุนในกลุ่มตัวอย่าง เป็นดังต่อไปนี้

กลุ่มที่น่าสนใจลงทุนเพราะมีมูลค่าปัจจุบันเป็นบวกและมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงมากกว่าร้อยละ 6 คือ

3.1 กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่ราบ มีที่ดินเป็นของตนเองทั้งหมด ยกเว้นกลุ่มขนาดพื้นที่ 1 -10 ไร่ ไม่มีรถไถเดินตามมีรถไถคราด

3.2 กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่ราบเช่าที่ดินทั้งหมด

3.3 กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่เนินเขา มีที่ดินเป็นของตนเอง คือกลุ่มขนาดพื้นที่ 1 -10 ไร่ ที่ไม่มีรถไถเดินตามและรถไถคราดและที่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด และกลุ่มขนาดพื้นที่ 40 -59 ไร่ มีรถไถเดินตามและรถไถคราด

3.4 กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่เนินเขาเช่าที่ดิน คือกลุ่มขนาดพื้นที่ 1 -10 ไร่ ที่ไม่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด และที่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด กลุ่มขนาดพื้นที่ 11 – 39 ไร่ที่ไม่มีรถไถเดินตามมีรถไถคราด และที่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด และกลุ่มขนาดพื้นที่ 40 – 59 ไร่ มีรถไถเดินตามไม่มีรถไถคราด

สาเหตุเพราะกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่ปลูกอ้อยบนพื้นที่ราบซึ่งมีที่ดินชุ่มชื้นและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยอินทรีย์วัตถุจึงก่อให้เกิดผลผลิตสูง ส่วนอ้อยที่ปลูกบนพื้นที่เนินเขาซึ่งเป็นส่วนน้อยหากได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดีก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้เช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างอื่นนอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นไม่น่าสนใจลงทุนเพราะมีมูลค่าปัจจุบันเป็นลบและมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงต่ำกว่าร้อยละ 6 สาเหตุเพราะกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเกือบทั้งหมดปลูกอ้อยบนพื้นที่เนินเขาซึ่งมีที่ดินแห้งแล้งไม่อุ้มน้ำขาดความอุดมสมบูรณ์ จึงก่อให้เกิดผลผลิตน้อย จากการที่เกษตรกรของกลุ่มตัวอย่างที่น่าสนใจลงทุนยังไม่เลิกปลูกอ้อยส่งขายเพราะในทางปฏิบัติ เงินลงทุนในที่ดิน เกษตรกรไม่ได้ลงทุนซื้อจริงเนื่องจากเป็นที่ดินที่ได้รับจากมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษเช่นเดียวกับค่าจ้างแรงงานที่ไม่มีค่าจ้างจริงเพราะในทางปฏิบัติเกษตรกรจะทำไร่อ้อยโดยการเอาแรงกันหมายถึงการผลักดันช่วยทำงานให้กันและกันภายในกลุ่ม

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. ข้อจำกัดเรื่องการแข่งขันแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษา ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกร ที่มีลักษณะเฉพาะ ดังนั้น การนำแนวทางการศึกษาไปใช้เป็นตัวแทนประชากร อาจไม่ครอบคลุมกับความเป็นจริงทั้งหมด ในการนำไปศึกษาจึงควรคำนึงถึงข้อจำกัดในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างด้วย
2. ข้อจำกัดเรื่องขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษา เพราะเลือกพื้นที่ศึกษา ในเขตอำเภอเมือง อำเภอเมืองปาน และอำเภอสบปราบ จังหวัดลำปางที่มีผลผลิตสูงกว่าพื้นที่ส่วนอื่น เพราะว่ามีสภาพพื้นดิน และแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกอ้อยมากกว่าอำเภออื่น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคำตอบแทนได้โดยตรง ดังนั้นการนำแนวทางการศึกษาไปใช้ในพื้นที่อื่นต้องคำนึงถึง ข้อจำกัดเรื่องขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
3. ข้อจำกัดเกี่ยวกับตัวเลข ตัวเลขที่ผู้ศึกษาได้ใช้เป็นการประมาณการแบบถั่วเฉลี่ย และเป็นไปตามอัตราภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้นในการนำแนวทางการศึกษาไปใช้ จึงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในข้อนี้ที่เหมาะสม
4. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการดำเนินงาน การปลูกอ้อยของเกษตรกรเป็นไปตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลซึ่งเกิดปัจจัยปลีกย่อยมากมายที่มีผลกระทบต่อต้นทุนและผลตอบแทนบ้าง ดังนั้นในการนำแนวทางการศึกษาไปใช้ จึงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในข้อนี้ที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรแนะนำและให้ความรู้แก่เกษตรกรจัดทำบัญชี จากการศึกษ ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกอ้อยเพื่อส่งขายบริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลแม่วังจำกัด พบว่าเกษตรกรในพื้นที่ไม่ได้จัดทำบัญชีบันทึกรายรับรายจ่าย ดังนั้นจึงควรแนะนำและให้ความรู้แก่เกษตรกรจัดทำบัญชีเพื่อจะได้ประเมินผลตอบแทนและสามารถนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างเหมาะสม
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับหนี้สิน ของเกษตรกร จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่มีฐานะยากจนมีหนี้สินมาก ดังนั้นผู้สนใจจะศึกษาในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับ สาเหตุการมีหนี้สินและแนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร